

Van-e föld

Jure Kastelan

*Van-e föld, szebb mint egy kócos
kisgyerek-álmom?
Van-e út a felhők fölött,
kék égi tájon?*

*Van-e dal, van-e álom,
amihez a szív láza nem kell?
Van-e föld, ahol a szabadságról
nem álmodik az ember?*

Bevehetetlen erőd

Jure Kastelan

*Erőd vagyok, egyetlen lobogóm a szív.
Vér a láthatatlan bástyafokokon.
Altatódallal
állom a rohamokat.
Más testet öltve az álom páncéljában.
A lőrésnél őrszemek, s a partnál elbújtatva
könnyű csónakok nádból és tamariszkból.
A szélkakasok elnéznek a messzi acél seregek felé, amint
[hegyezik a nyilaik élet,
olajjal dörzsölik izmaikat és ágaskodnak*

nagy gonosz ön- és tűz-paripákon.
A hidakat felvontam és ellenállhatatlan sodrú
folyó őrzi a bejáratokat.
És pirkadatkor eltűnik a hold s feljön a patyolat nap.
Erőd vagyok, egyetlen lobogóm a szív.
Erőd, amely nem adja meg magát.
Nem adják meg maguk az érzékeiktől megszabadult halottak.
Nem adja meg magát a sebesröptű villám.
Nem adják meg maguk az ékköszemű élők.
Az erődök elesnek, de nem az álomból valók.
Ezek önként adnak, önként veszik vissza.
Erőd vagyok, egyetlen lobogóm a szív.

Képek rohamoznak

Jure Kastelan

*Becsukom a szemem —
a halált látom.*

*Kinyitom a szemem —
az élet néz rám vissza.*

*És én csak nyitom és csukom,
mint a nap és az éj
mint az éj és a nap,
a szemeim.*

Szerelmes

Jure Kastelan

*Meztelen volt és én belészerettem
szemmel és kézzel, a tenyér örömeivel,
kigyót botoztam, kúszó haját bogoztam,
meztelen talppal tarlót tapostam.*

*Megszerettem egy kezet, megszerettem egy asszonyt, egy
lestét,
egy tükröt és egy tücsköt, mert érezte a vesztét,
egy galamb hangját, egy kancát, egy fehérhasú fecskét,
vérbeestem, vérig szerettem a hajnal meztelen testét.*

Elválás

Jure Kastelan

*Fű lettél vagy elszéledő felhő.
Mindegy.*

*Elkísérnek a sasok a szirtek fokára,
a vizekbe, a csillagok közé.*

*A szemeket el nem szakítja senki.
Közös tengerbe szerelmes források.
Nincs elválás.*

Nincs halál.

*Hallgatom a szelet
a te hangod.*

*Nézem a halált
a te éneked.*

A kő panasza

Jure Kastelan

*Eresszettek vissza a sziklákba, a szirtekbe, a hegyek
[homlokára.]*

*Adjátok vissza érintetlenségem örök törvényeit.
Vessetek a tengerbe, az óceánba, adjátok át a villámoknak.
Föld urai, adjátok csendet és álmot.*

*Ne kopogjanak rajtam hadaitok vasalt csizmái.
Ne folyjanak a könnyek.*

*Szedjete fel az úttestekről, fejtsetek ki a börtönök és
[templomok falából.]*

*Hadd verjen menykő és vihar. És koszorúzzon
csillag.*

*És te kéz, alakító vésőddel,
ne adj nekem emberi formát.*

*Ne adj szívet és észet és
látó szemeket.*

*Márvány tengert, álmot és ködöt vágyom.
Föld urai, adjátok csendet és álmot.*

*És te kéz, a vésőddel, ne ébressz.
Ne adj szemet, ami csak gonoszát lát.*

Ács Károly fordításai